

תת"ע 3353/04/16 - וילקר רון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3353-04-16 מדינת ישראל נ' וילקר רון
תיק חיצוני:

בפני מבקש	כבוד השופט דן סעדון
נגד משיבה	וילקר רון
	ע"י עו"ד אנושי
	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין.

1. נגד המבקש נרשמה הזמנה לדין שעניינה נהיגה במהירות מופרזת (149 קמ"ש בדרך עירונית בה מותרת מהירות מרבית עד 60 קמ"ש). המבקש לא התייצב לדיון שנקבע בעניינו ביום 27.6.16 ועל כן ניתן פסק דין בהיעדרו.

2. המבקש טוען כי לא קיבל את המסמכים ולא היה מודע לדיון בעניינו. לדבריו, הוא מתגורר מספר שנים בכתובת רחוב עופרה חזה 1 דירה 37 רמלה ותיבות הדואר ממוקמות כך שלא מן הנמנע כי ילדים הוציאו את תוכנו. לטענת המבקש נודע לו על פסק הדין לאחר שקיבל הודעה לסור ולקבל דואר רשום ואז קיבל לידיו את עותק פסק הדין. המבקש טוען לפגמים שנפלו באישור המסירה שעל פיו ניתן פסק הדין וכן לפגמים בפסק הדין עצמו (לא נקבע מתחם העונש לעבירה טרם שנקבע גזר הדין בגדר המתחם).

3. התביעה מתנגדת לבקשה. היא סומכת ידיה על אישור מסירה שנאשם שחזר בציון "לא נדרש" המהווה על פי ההלכה כיום אישור מסירה כדין ומוסיפה כי העונש שהוטל על המבקש מצוי במתחם העונש ההולם.

דין והכרעה

4. הגם שלא הגעתי למסקנה כי נפל פגם בהליכי מסירת ההזמנה לנאשם או בפסק הדין שניתן בעניינו, החלטתי לבטל את גזר הדין בתיק ולקבעו לשמיעת טיעונים לעונש. אלה טעמי. אין חולק כי ההזמנה נשלחה למבקש על פי הכתובת עליה הצהיר בבקשתו (עופרה חזה 1 דירה 37) וטען כי שם הוא

מתגורר בשנים האחרונות. על פי הפסיקה העדכנית, הזמנה שנשלחה לנאשם לכתובתו הנכונה וחזרה בציון "לא נדרש" מהווה הזמנה כדין (רע"פ 3202/16 אבי בן נחום נ' מדינת ישראל (18.5.16)). בעניין ניסיונות למסור לו הודעות על דבר דואר טוען המבקש דבר והיפוכו: מחד גיסא הוא טוען כי לא נעשו ניסיונות למסור לו הודעה ראשונה ושנייה ובאותה נשימה כמעט הוא טוען או רומז לכך כי לא מן הנמנע כי ילדים משחקים היו עשויים לקחת את דברי הדואר מתוך תיבתו (סע' 5 לתצהיר). בנסיבות אלה, ומשעה המבקש עצמו אינו יכול לשלול אפשרות כי ילדים המשחקים ברחוב נטלו את ההודעה על דברי הדואר, ואף תולה בכך את ההסבר לאי קבלת דברי הדואר, ספק אם הוא יכול להישמע בטענה כי הדואר לא עשה מלאכתו נאמנה בהזמנת המבקש.

5. המבקש איננו חולק על ביצוע העבירה ואינו טוען כי הרשעתו בדיון והענשתו מסבה לו, בשל כך בלבד, עיוות דין. עיינתי בטענות המבקש ביחס לעונש. גם אם נניח לצורך הדיון כי גזירת הדין לא נעשתה במקרה זה על פי דקדוקי תיקון 113 לחוק העונשין הרי שגם המבקש עצמו איננו טוען כי גזר הדין שניתן בעניינו חמור מן המקובל במקרים דומים באופן המצדיק ביטולו. עם זאת, וכפי שצוין, מצאתי לבטל את גזר הדין על מנת לאפשר למבקש לשטוח טענותיו לעניין העונש ההולם בנסיבות ולצורך כך נקבע דיון במעמד הצדדים ליום 21.9.16 שעה 09.00.

6. המזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"א אב תשע"ו, 15 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.